

INDICADORS SOCIOECONÒMICS I LABORALS

Juny 2021

Número 160

Indicadors de conjuntura econòmica

Índex de preus de consum, de preus industrials i de producció industrial

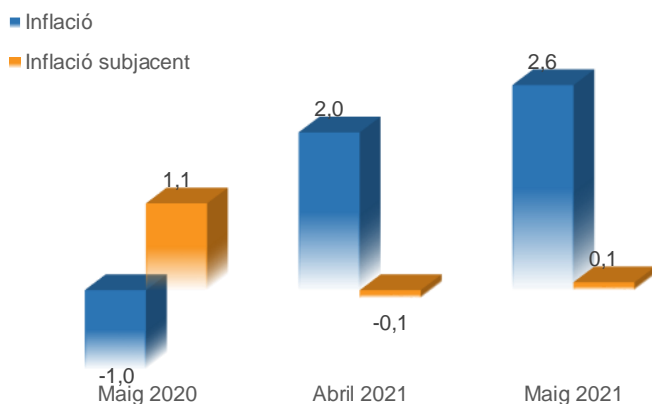
Indicadors	Variació mensual (%)	Variació interanual (%)
Índex de preus de consum ¹	0,5	2,6
Índex de preus industrials ¹	1,2	10,1
Índex de producció industrial	-	13,8 ²

Font: Idescat.

1) Darrera dada: maig 2021.

2) Variació interanual de la mitjana anual dels quatre primers mesos de l'any (2020-2021), corregit d'efectes de calendari (dades provisionals).

Exportacions industrials segons contingut tecnològic

Unitats: taxes de variació interanual. Percentatges.

Font: elaboració pròpia a partir d'INE, IPC..

El mes de maig els preus de consum han augmentat el 0,5% i la variació interanual s'ha situat en el 2,6%. Aquest repunt dels preus no s'ha traslladat a la inflació subjacent, que es situa en el 0,1% aquest darrer més de maig, front l'1,1% un any enrere. Els preus industrials s'han incrementat l'1,2% mensual i el 10,1% interanual. La producció industrial dels quatre primers mesos de l'any 2021 ha estat el 13,8% més alta que la del mateix període de l'any anterior.

Indicadors de mercat de treball

Atur registrat, contractes i afiliació

CATALUNYA Maig 2021

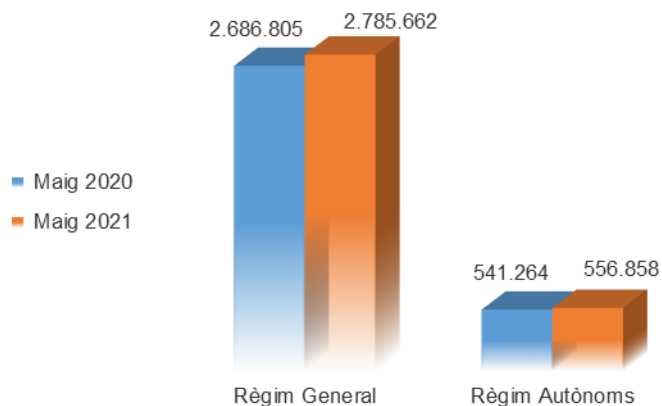
Indicadors	Nombre	Variació interanual (%)
Atur registrat¹	481.817	-0,3
Homes	214.451	-1,9
Dones	267.366	1,1
Contractes indefinits¹	31.735	117,9
Homes	17.344	105,7
Dones	14.391	134,6
Contractes temporals¹	187.788	104,6
Homes	100.759	86,5
Dones	87.029	130,7
Afiliació. Total Sistema²	3.432.923	3,5

1) Font: Observatori del Treball i Model Productiu. Departament d'Empresa i Treball.

2) Font: Seguretat Social. Ministeri d'Inclusió, Seguretat Social i Migracions.

Afiliació a la Seguretat Social

CATALUNYA 2020-2021

Unitats: nombre de persones.

Font: Seguretat Social. Ministeri d'Inclusió, Seguretat Social i Migracions.

Al mes de maig¹ l'afiliació a la Seguretat Social ha augmentat un 3,5% respecte al mes de maig de l'any anterior. En el mateix període els treballadors afiliats al règim general² han tingut un increment del 3,7% i els treballadors afiliats al règim especial d'autònoms³ han tingut un augment del 2,9%.

1) Afiliats en alta el darrer dia de mes.

2) Exclosos del règim general el Sistema Especial Agrari i el Sistema Especial de Treballadors de la Llar.

3) Inclòs el Sistema Especial per a Treballadors per Compte Propi Agraris -SETA-.

DRET A L'HABITATGE I COVID-19: CONSIDERACIONS I RECOMANACIONS

El 3 de maig de 2021, el Ple del Consell de Treball, Econòmic i Social de Catalunya va aprovar l'informe sobre El dret a l'habitatge, el qual conté els principals resultats de la recerca sobre els problemes per accedir i mantenir un habitatge digne a Catalunya. L'informe inclou una sèrie específiques de consideracions i recomanacions en previsió dels impactes de la pandèmia de la COVID-19 en l'habitatge, les quals es resumeixen a continuació.

Consideracions

Les mesures de confinament domiciliari que es van adoptar a la primavera del 2020 per combatre l'expansió de la COVID-19 van posar de manifest més que mai la relació entre habitatge i salut i van magnificar alguns problemes de partida, com ara els relacionats amb la conciliació entre la vida personal i laboral, l'accés als dispositius electrònics i la informació, la violència de gènere o la soledat no desitjada.

L'experiència de la pandèmia s'ha vist agreujada en molts casos per la pèrdua imprevista dels ingressos i les dificultats per fer front a les despeses de l'habitatge, però també per les situacions d'exclusió residencial que viuen moltes persones i famílies. Així, viure al carrer, tenir sostre però no llar o disposar d'un habitatge inadequat o insegur són realitats més difícils de suportar en el context d'una crisi sanitària, econòmica i social que porta associada un conjunt de limitacions a la vida quotidiana, en general, i a la mobilitat, en particular.

En aquest sentit, cal remarcar que una de les situacions d'exclusió residencial més recurrents a Catalunya és precisament l'amuntegament, el qual esdevé una font potencial d'estrès i conflicte, a banda d'estar relacionat amb problemes d'habitabilitat i salubritat que afavoreixen la propagació de malalties infeccioses com la COVID-19.

La crisi sanitària també ha posat de relleu que les polítiques públiques d'habitatge compten amb uns instruments poc intensius i proporcionen cobertures molt limitades. Tot plegat fa molt difícil garantir l'accés a un habitatge digne i segur i, més concretament, oferir respostes adequades a la incertesa i vulnerabilitat a què recentment s'han vist abocades moltes persones i famílies sense recursos suficients.

La declaració de l'estat d'alarma va suposar la posada en marxa d'una bateria de mesures orientades a protegir contra el risc d'exclusió residencial derivat de la pandèmia de la COVID-19 i els seus impactes econòmics i socials. Es van aprovar mesures per assegurar els subministraments bàsics i per fer front al pagament dels lloguers i els préstecs hipotecaris de l'habitatge habitual, com ara ajuts econòmics, préstecs, moratòries, microcrèdits i la suspensió dels procediments judicials i els llançaments.

Si bé és cert que aquestes mesures han ajudat a pal·liar en el curt termini alguns riscos d'exclusió residencial, cal preveure que les dificultats relacionades amb l'accés i el manteniment a l'habitatge s'intensificaran mentre durin les limitacions a l'activitat econòmica i social i més enllà, degut als impactes de la pandèmia en el mercat de treball i els ingressos de les persones i les famílies.

Amb el benentès que totes les polítiques i mesures d'habitatge han de donar resposta a la diversitat de necessitats associades al gènere, l'edat, el cicle de vida, l'estat de salut, la diversitat funcional, la composició familiar i el poder adquisitiu de les persones,

El CTESC recomana

-Acordar un pla de xoc de mesures per ampliar el parc d'habitatges més assequibles i amb finalitats socials, preferentment de lloguer, a través de la mobilització de pisos buits, la intermediació, la rehabilitació i també la

construcció, atesa la manca d'oferta i els efectes tractors de l'activitat promotora-constructora. Al mateix temps, vertebrar un gran pacte per garantir el dret a l'habitatge i protegir adequadament les persones i famílies afectades per situacions d'exclusió residencial, com ara la pèrdua o el risc de pèrdua del seu habitatge.

-Realitzar projectes d'investigació interdisciplinaris que ajudin a conèixer millor la relació entre habitatge i salut i, més concretament, entre confinament domiciliari i salut física i mental, amb l'objectiu de planificar actuacions preventives més efectives i equitatives. També s'hauria d'**iniciar un debat sobre l'adequació dels habitatges als canvis econòmics i socials** (p.e. el foment del teletreball), així com sobre les característiques de les estances (p.e. versatilitat), els espais intermedis (p.e. balcons i terrasses) i els espais comunitaris dels edificis, sobre la base dels impactes desiguals de la pandèmia, les limitacions a les activitats econòmiques i socials i els confinaments domiciliaris.

-Atendre els problemes de salut mental derivats de la pandèmia i posar l'accent en la infància, la gent gran, la soledat no desitjada, les persones amb condicions prèvies de salut mental i, en general, les famílies amb menys recursos atès que, en molts casos, han hagut de fer front a la pandèmia des de l'experiència de l'exclusió social i residencial (reducció dels ingressos, habitatges insegurs, condicions d'amuntegament, presència de plagues i humitats, etc.).

-Garantir pressupostàriament l'Estratègia de Sensellarisme i dotar de caràcter estructural les mesures d'habitatge que s'han proposat durant l'estat d'alarma per atendre les persones sense llar, de manera que es garanteixi la seva continuïtat una vegada se superin els efectes de la pandèmia.

-Repensar urgentment el model de llar per a la gent gran i les persones amb discapacitat a la llum de l'impacte de la COVID-19 en aquests entorns de cura. Cal avançar decididament envers la integració de les atencions social i sanitària, amb un èmfasi especial en la medicalització de les residències. De la mateixa manera, s'ha de **reforçar la funció d'inspecció dels habitatges temporals de caràcter col·lectiu adreçats a treballadors i treballadores temporers** perquè es puguin garantir de manera efectiva unes condicions d'habitabilitat, higiene i seguretat compatibles amb la salut, en general, i amb la lluita contra la COVID-19, en particular.

-Evitar que les persones que tinguin un habitatge de lloguer o propietat el perdin a conseqüència dels efectes econòmics i socials de la pandèmia. S'han d'agilitzar els tràmits per fer efectiva la moratòria hipotecària i s'ha de fomentar l'assoliment d'acords entre, d'una banda, els llogaters i llogateres amb problemes per fer front al pagament de les rendes i, de l'altra, els propietaris i propietàries dels habitatges. També cal aplicar la condonació parcial o total del deute a aquelles persones i famílies en què es cronifiqui la dificultat sobrevinguda de pagament i que tinguin llogat un habitatge social del parc públic de les diferents Administracions Públiques.

-Incrementar la partida pressupostària extraordinària dedicada als ajuts de pagament del lloguer i agilitzar els tràmits per evitar el desbordament dels sistemes, els retards en l'admissió i gestió de noves sol·licituds de persones i famílies que han vist empitjorar la seva situació econòmica i residencial degut a la pandèmia.

-Connectar l'Ingrés Mínim Vital (IMV) i la Renda Garantida de Ciutadania (RGC) amb l'habitatge, de manera que siguin sensibles a les variacions dels preus d'aquest bé bàsic i a l'esforç relatiu que han de fer les persones i les famílies per fer front als pagaments de les despeses que se li associen (hipoteca, lloguer i consums bàsics).

Per a més informació, consulteu l'informe del CTESC sobre El dret a l'habitatge.